

ΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Περίληψη είναι η σύντομη απόδοση του περιεχομένου ενός κειμένου

- ❖ Σε α' φάση διαβάζουμε προσεχτικά ολόκληρο το κείμενο και φροντίζουμε να το κατανοήσουμε πλήρως. Προσέχουμε ιδιαίτερα τη στάση-άποψη του συγγραφέα και το σκοπό για τον οποίο γράφτηκε το κείμενο.
- ❖ Στη συνέχεια μελετούμε χωριστά κάθε παράγραφο , εντοπίζουμε τη θεματική της περίοδο καθώς και τις λεπτομέρειες με τις οποίες αναπτύσσεται και υπογραμμίζουμε τις σημαντικότερες , δηλ. τις λέξεις/φράσεις – κλειδιά. Έπειτα γράφουμε τον πλαγιότιτλο που αποδίδει το περιεχόμενο της παραγράφου.
- ❖ Στο επόμενο βήμα συνδέουμε τους πλαγιότιτλους μεταξύ τους , αλλά με τέτοιο τρόπο , ώστε να σχηματίζεται ένα ενιαίο κείμενο. Η σύνδεση γίνεται με τη χρήση των κατάλληλων συνδετικών λέξεων ή φράσεων [αρχικά, επίσης, στη συνέχεια ,έπειτα, τέλος, αντίθετα].
- ❖ Αποφεύγουμε την επανάληψη στοιχείων που υπάρχουν σε διαφορετικές παραγράφους .
- ❖ Αν ο συγγραφέας παραθέτει ερευνητικά στοιχεία [π.χ. στατιστικές] , εμείς καταγράφουμε μόνο το πόρισμα / συμπέρασμα της έρευνας.
- ❖ Προσέχουμε ώστε να ακολουθούμε πιστά την οπτική γωνία και τη θέση του συγγραφέα και να αποδίδουμε το κείμενο χωρίς να το σχολιάζουμε . Επίσης , δεν αντιγράφουμε , αλλά αντικαθιστούμε τις έννοιες του κειμένου με συνώνυμες [όπου βέβαια αυτό είναι δυνατό] , εκτός αν πρόκειται για ορολογία , οπότε χρησιμοποιούμε τις έννοιες αυτούσιες .
- ❖ Χρησιμοποιούμε στη διατύπωση μας γ' πρόσωπο. Επίσης προτιμούμε την παθητική σύνταξη από την ενεργητική που προσδίδει έμφαση στο κείμενο.
- ❖ Προσπαθούμε να παραμείνουμε στο όριο λέξεων που ζητείται. Αν διαπιστώσουμε ότι οι λέξεις μας είναι λιγότερες , ξαναβλέπουμε το κείμενο, μήπως παραλείψαμε σημαντικές λεπτομέρειες και τις προσθέτουμε. Αν οι λέξεις μας είναι περισσότερες , ελέγχουμε ξανά και αφαιρούμε ό,τι είναι δυνατόν ν' αφαιρεθεί , χωρίς να επηρεαστεί η δομή και η συνοχή του κειμένου.

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΛΗΨΗΣ

- Είναι προτιμότερο να ξεκινούμε με αναφορά στο συγγραφέα ή στο κείμενο , αφού καλούμαστε να παρουσιάσουμε όχι τις δικές μας απόψεις , αλλά αυτές του συγγραφέα. Μπορούμε , ωστόσο , να ξεκινήσουμε και απευθείας από τις ιδέες –πληροφορίες του κειμένου ταυτιζόμενοι με το συγγραφέα του : Ο/Η συγγραφέας / αρθρογράφος αναφέρει/αναφέρεται ή
 - παρουσιάζει
 - τονίζει
 - προβάλλει + κεντρική ιδέα του κειμένου
 - προβληματίζεται
 - εντοπίζει
 - καταγγέλλει

- Στο κείμενο /στο άρθρο
 - παρουσιάζεται/παρουσιάζονται
 - αναλύεται/αναλύονται

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΥΚΝΩΣΗΣ ΕΝΟΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

- Παραλείπουμε ό,τι αποτελεί δευτερεύουσα / ασήμαντη λεπτομέρεια ή επανάληψη
- Αντικαθιστούμε ένα σύνολο από προτάσεις που περιγράφουν μια σειρά ενεργειών με μια φράση που αποδίδει το νόημά τους συνοπτικά :

-Διάβασε πρώτα τα Μαθηματικά κι έλυσε τις ασκήσεις , έπειτα έγραψε την εργασία στη Λογοτεχνία , αποστήθισε τα Θρησκευτικά και τέλος στήθηκε μπροστά στην τηλεόραση για να δει τον αγώνα.

-Κάθισε να δει στην τηλεόραση τον αγώνα , αφού διάβασε προηγουμένως όλα του τα μαθήματα.

- Αντικαθιστούμε μια περίοδο από την πράξη που δηλώνει :

-Όταν οι γονείς μου μπήκαν στο σπίτι , βρήκαν τα συρτάρια της ντουλάπας ανοιγμένα και ριγμένα στο πάτωμα , την κοσμηματοθήκη ανοιχτή και άδεια και το χρηματοκιβώτιο στη θέση του , αλλά χωρίς τα χρήματα που είχε μέσα.

-Μπαίνοντας στο σπίτι οι γονείς μου , διαπίστωσαν ότι οι κλέφτες δεν είχαν αφήσει τίποτα.

- Αντικαθιστούμε μια σειρά υπωνύμων [υπώνυμο = η λέξη που εμπεριέχεται μέσα σε μια ευρύτερη έννοια , την υπερώνυμη] με ένα υπερώνυμό τους :

-Τραπέζια , καρέκλες , γραφεία και πολυθρόνες ήταν όλα πεσμένα κάτω .

-Τα έπιπλα ήταν όλα κάτω.

ΜΙΑ ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΠΟΥ ΤΟ 1/3 ΤΟΥ ΑΡΧΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

επιμέλεια : Κ.Χαλέπη